

Vävstol på gamla folkskolan

Styrelsen beslöt för ganska länge sedan att upplåta ett utrymme i slöjdsalen för en vävstol. I dag förde vi dit Bos-Sestu gamla vävstol som senast min mamma (född Majlis Mickels) använde. Hon var mycket intresserad av att väva men den sista mattan blev på hälft då hon inte mera kunde slå in mattväften. Tillsammans med Edit från Västergårds diskuterade de vävandet och klippte mattväft tillsammans.

Hur gammal vävstolen är vet ingen men jag tippar på slutet av 1800-talet då trasmattorna på allvar kom till vanligt folks hem. Före det hade man halm eller ris på golvet.

Håkan Streng skrev en visa om "Vävasjuko" som inte alls är överdriven. Min mormors morfar, Stuvus Gabriel från Virböle, hade i andra giftet en gumma från Hindersby som hade

vevansjuukån. Hon satt och vävde hela tiden och märkte inte att det blev mattider förrän hon såg arbetsfolket komma hem från åkern. Då lagade hon mat i sådan brådska att den var halvt rå och Gabriel fick sjuk mage. Så det var verkligen som i **vevansjuukån ...**

Håkan Sträng: Vävasjuko

A ni höört va ti dårskaap sãm kumi ti staan –
Martha e löös, jaga ena jaan !
Ho blandar bort tjärnga å gobba fåår liid
jär finns int e längä na frid
Kvinnfåaltschi låckas ti faa heimifrån
ti na hus sãm di låås kall ti martha-gååln.
Tär sitär di saan heila daan å donkar i na stool
å klippa sândär klädra från ifjol.

Refr. He e vävasjuuko sãm ha drabba döm all,
tro me dehär vaar no samhällis fall.
Gobba haldär nästan på å svälter i hääl –
tokotee slutar aldä vääl.

(finns på Youtube Vävasjuuko Håkan Streng)